

Ingrid

De Belgische Ingrid Verbraeken werkt al sinds jaren samen met Herman van Veen, als agent voor zijn voorstellingen in Vlaanderen. Tegenwoordig is ze ook scenografe en curator van de Gallery in het Arts Center op De Paltz. Ingrid vertelt over haar werk, passie, kunst en ervaringen.

Ik volgde de opleiding docent beeldende kunst aan de Hogeschool Gent en kreeg les van kunstenaars zoals Octave Landuyt en Jacques Verduyn. Omdat zij daar les gaven had ik er bij mijn ouders op aangedrongen om in Gent te mogen gaan studeren en op 'kot' te gaan. Jan Hoet die zich bezighield met het bestuderen, begeleiden en beschermen van hedendaagse beeldende kunstenaars was toen directeur van het museum voor Schone Kunsten in Gent. Onder zijn assistentie mochten wij daar in 'zijn' museum het lesgeven gaan oefenen... een wereld ging voor me open.

Ik plan en behartig de Vlaamse tournees van een aantal artiesten waaronder Herman, ik ben bemiddelaar tussen de artiest en de theaters en pers en stippel pers- en promotiecampagnes uit. Een opdracht die ik heel graag en met veel liefde behartig en waar ik veel over kan vertellen. Ik startte mijn werkzaamheden in de podiumkunsten als assistent van de Vlaamse impresario Kamiel Pauwels van Spiraal theaterproducties, die wereldwijd zowat 180 artiesten en gezelschappen vertegenwoordigde, ontzettend boeiend en intens, maar dit gesprek gaat over de beeldende kunsten toch? Toen ik zo'n twintig jaar geleden uitgenodigd werd door de Belgisch/Amerikaanse kunstenaar Robert Helsmoortel (1922-2007), of ik eens naar zijn atelier wilde komen kijken, ben ik ook tentoonstellingen gaan organiseren. Sindsdien doe ik dit op regelmatige basis, op mooie plekken en steeds voor andere kunstenaars.

Vanaf het begin dat Herman begon te schilderen was ik daar nauw bij betrokken. We organiseerden heel wat mooie tentoonstellingen: de Bogardenkapel in Brugge, de Boerentoren in Antwerpen, het In Flanders Feelds-museum in Ieper, de Sint-Jacobikerk in Stralsund, Kasteel Le Paige in Herentals, om er maar enkele te noemen. Aanvankelijk behartigde ik enkel zijn tentoonstellingen in België; ik zocht mooie locaties en werkte het plan uit tot en met de scenografie en de perscommunicatie. Vervolgens werd ik ook betrokken bij de scenografie van de buitenlandse tentoonstellingen.

Na de oprichting van het Herman van Veen Arts Center werd mij gevraagd om ook daar de scenografie van de Gallery te behartigen. Inmiddels ben ik ook curator voor de gastexposanten en bedenken we manieren voor uitbreiding van expositiemogelijkheden zoals beeldtentoonstellingen binnen en buiten en flexibele wanden in Landgoedtheater De Kapschuur.

Verder ben ik inhoudelijk betrokken bij alle externe, internationale exposities van Herman. Zo volgen er binnenkort onder andere tentoonstellingen in Museum Singer Laren, Slot Zeist en Londen.

Het inhoudelijke contact met de kunstenaars blijf ik het bijzondere van mijn werk vinden. Als freelance persattaché, aan het begin van mijn carrière, coördineerde ik interviews en persconferenties, vaak ook in de klassieke muziek. Je bent dan veel met research bezig en distilleert uit heel veel informatie de essentie. Ik kan echt genieten van een goed diepgaand interview of gesprek, ben dan voornamelijk de luisteraar. Diezelfde intensiteit kan bij mij zinderen bij het bezoeken van tijdelijke exposities in musea, foundations of expositieruimtes. Of helemaal top, een tête-à-tête atelierbezoek. Deze zomer bijvoorbeeld logeerde ik, ter voorbereiding van zijn tentoonstelling in het Arts Center, in het atelier van de Franse cinéast-fotograaf Jacques Renoir, de achterkleinzoon van Auguste Renoir. Ik selecteerde daar de werken en tekende de tentoonstelling uit op maquette. Buiten, achter de jachthaven van Nice, scheen de zon. Maar ik was drie dagen van opstaan tot slapengaan in alle stilte volledig gefocust op mijn doel. De wereld staat voor mij dan even stil, ik kan daar enorm van genieten.

Ik ben sinds een twintigtal jaren veel onderweg in binnen- en buitenland en zoek dan online steeds voor mij nieuwe te ontdekken musea, tentoonstellingen, kunstenaars. Hier zijn al veel 'toevallige' ontmoetingen en samenwerkingen uit ontstaan. Een van mijn topervaringen was destijds het Museo de Arte Abstracto Español, Fundación Juan March in Cuenca. Mij aangeraden door een bevriende kunstfilosoof Frans Boenders waar ik vaak mee samenwerk. Voor mijn zoektocht kom ik ook al jaren in Noord-Afrika en bezoek er geregeld het Museum Mohamed VI in Rabat waar prachtige tijdelijke tentoonstellingen worden georganiseerd. Ook daar heb ik al heel wat boeiende kunstenaars en kunstdocenten mogen ontmoeten.

Wat de beeldende kunsten betreft zijn mijn doelen voor een groot deel bruggen bouwen, ervoor zorgen dat een kunstenaar naar buiten treedt met zijn werk, het werk in een mooie scenografie presenteren, dat er ruchtbaarheid aan gegeven wordt en dat veel mensen het werk kunnen zien. Ik begeef mij niet echt in het commerciële segment van de beeldende kunsten, noem mezelf geen verkoper, maar voel me eerder geroepen tot het ondersteunen. Dat dit ook resulteert in verkoop is een gevolg maar niet mijn doel op zich.

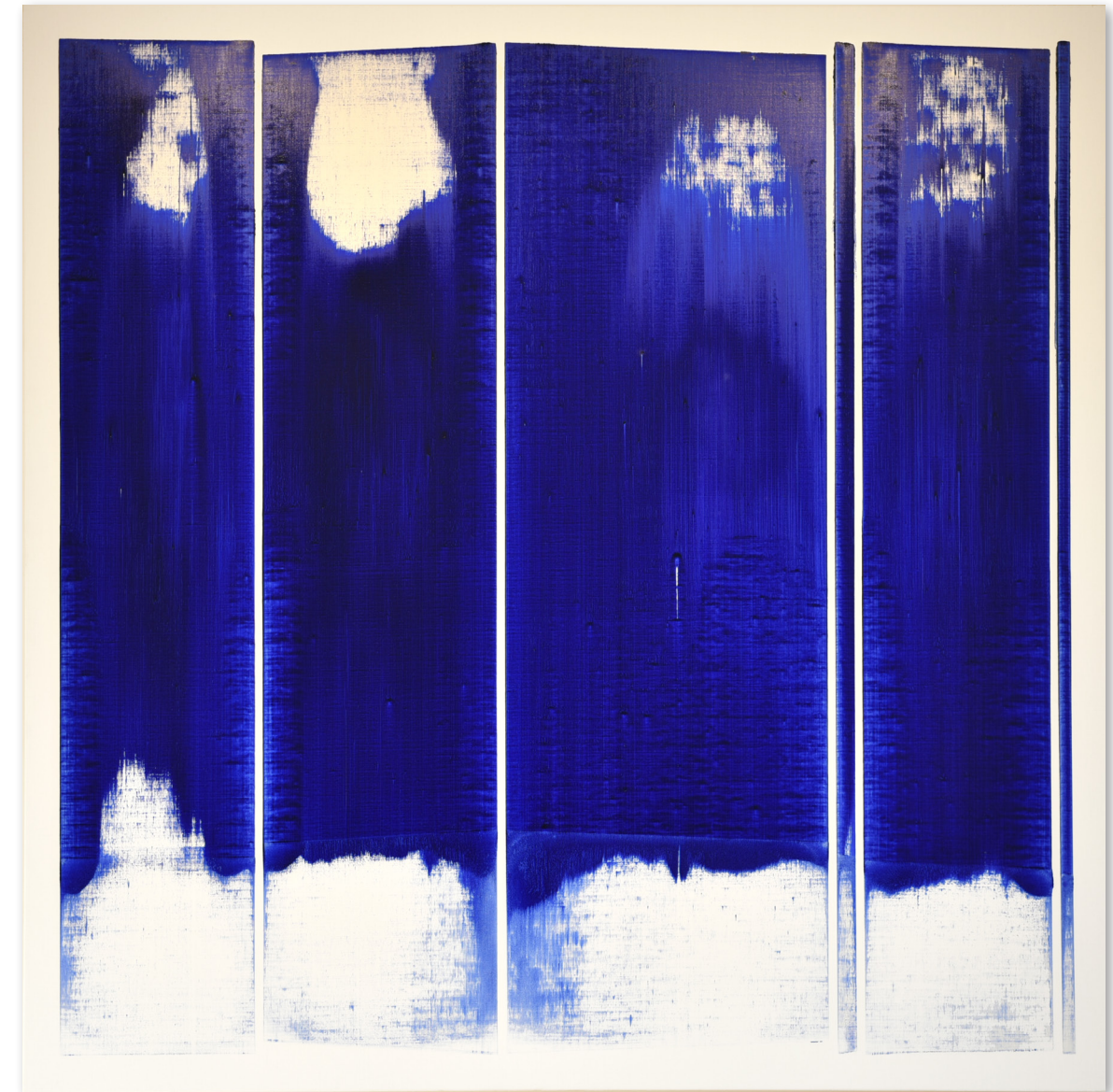
Zo heb ik een aantal jaren een eigen expositieruimte gehad in een oude koeiebnstal in een Boerderij in Arendonk. Mijn man heeft het toen helemaal naar mijn dromen technisch functioneel bedacht en uitgetekend, heel clean met mooie strakke zwevende witte muren en heel veel licht. Hij wist wat ik belangrijk vond; we hebben samen heel veel musea en kunstfoundations bezocht in Europa, Noord-Afrika, de Verenigde Staten en hij had, bleek toen, alle voor mij belangrijke esthetische en technische details onthouden. Hij had zeer vooruitstrevende ideeën en was alles behalve een dromer. In deze 'Expositieruimte Robert Helmoortel', heb ik boeiende 'kunstenaarssalons' en tentoonstellingen georganiseerd met jonge kunstenaars, als een soort 'try-outs' en 'besloten' presentaties voor programmatoren van culturele centra. Ook met de studenten van de gerenommeerde Academie van Arendonk hebben we daar prachtige projecten gerealiseerd.

Het Herman van Veen Arts Center is een toneel voor kunst tussen de bomen, door oude vossen en jonge honden. Die oude vossen en jonge honden in de beeldende kunsten zou ik hier erg graag in tentoonstellingen samenbrengen. Dat ik inmiddels zelf zowat bij die oude vossen begin te horen dringt mij eigenlijk nu pas door tijdens ons gesprek. De huidige gastexpositie onder mijn curatorschap, Maarten Dekker, exposeert nog tot half januari een reeks schilderijen, ontstaan uit het verder uitpuren en toepassen van de sobere eenvoudige vormtaal van Rietvelds iconische zigzagstoel; een mooi voorbeeld van het actualiseren van een traditie door deze te vertalen naar het hier en nu in de vorm van nieuwe werk. Een eerdere gastexposant op mijn initiatief was de Belgische kunstenaar Marianne Turck die zich vooral verdiept in de kracht van de belijning en de onmogelijkheid van de volledige versmelting of de volledige aanraking; ik zag voor het eerst haar werk op de Biënnale van Aalter in het Kasteel van Poeke, de sfeer in haar werk liet me niet meer los, dus ben ik haar atelier gaan bezoeken. Er broeien nogal wat plannen, maar mijn voornaamste doel is jonge kunstenaars te presenteren, in combinatie met meer ervaren kunstenaars. Ik kom veel interessant werk tegen en ben eigenlijk altijd op zoek. Er valt veel te ontdekken. Ik werk vanuit mijn gevoel en wil mijn ervaringen graag delen en jonge kunstenaars ondersteunen om met hun werk naar buiten te treden.

Het Arts Center is een heerlijke ontmoetingsplek om te vertoeven, het is een bruisende plek met zeer enthousiaste medewerkers en creatieve ondernemers, waar voortdurend allerhande projecten in ontwikkeling zijn.

Ik vind het een beetje moeilijk om over mezelf te praten en heb niet de behoefte om in de spotlight te staan, maar soms moet je het hogere doel dienen en jezelf relativeren. Ik hoop dat ik dat hiermee heb gedaan.

www.ingridverbraeken.be

MAARTEN DEKKER

making it bear fruit before passing it on

180x180

olieverf op linnen

zonder titel

2019